



Szingapúr, kicsit másképp

2007.04.13. > Deák Endre > d.endre@igenhir.hu

Korábban már volt szó [Szingapúrról](#), de ezt is meg lehet közelíteni másképp, stílszerűen a zene nyelvén. A Grupa Palotai formáció Singapore című albumát hallgattuk meg.



Akinek mond valamit Palotai Csaba neve, az valószínűleg téved, mert ez a Palotai nem az a Palotai (mármint a DJ). Palotai az elszálltabb műfajok kedvelőinek alkot. Amikor a jazz-t könnyed és populáris műfajként próbálják aposztrofálni, valószínűleg nem ezt a korongot teszik be illusztrációnak.

Már a borítón is egyszerre van jelen az elmaradottság és a fejlődés, a múlt és a jövő, szóval valami egészen sajátos, nehezen megfogalmazható érzést sugároz. Valószínűleg a zene volt előbb és aztán a borító, de a kettő remek összhangban van.

Miután elmerengtünk a harmadik világ problémáin, megnyomjuk a play gombot, és meglepődünk. Ugyanis a Homeless címet viselő nyitószám némiképp elüt attól a fentebb említett érzéstől - nagyon magyar, kökemény blues téma, gitáron. Később aztán egyre beljebb evezünk Kelet vizeire, egészen a címadó tizenegyes trackig.

Maga a zenekar alapvetően nem magyar, egyetlen hazánkfia Palotai Csaba, a többi zenész francia. Nem ritka az ilyen internacionális formáció; a BMC előszeretettel jelentet meg ilyen lemezeket. (Például Monio Mania, Bacsó Kristóf - Oláh Kálmán - Sebastian Boisseau, Gádó Gábor Quartet stb.) A végeredmény pedig azt mutatja, hogy ha a két nemzet zenészei találkoznak, akkor ott általában valami jó sül ki.

Jelen lemeznél sincs ez másképp; a zenei minőségre nem lehet panasz. Legfeljebb annyit lehet rásütni, hogy nehezen befogadható- Ez valahol igaz, de elegendően sok lemez meghallgatása után az emberen úrrá lesz egyfajta "fogyasztói rutin", ami itt annyit tesz, hogy tudja értelmezni és átérezni a muzsikát.

Akinek pedig ez nincs meg: irány a Singapore, és gyakorolni, gyakorolni, gyakorolni...

Grupa Palotai - Singapore

BMC - 2007